

दानियेलको पुस्तक - एक सय पैँतीस वटा

१७७६, १७८९, र १७९८ का भविष्यसूचक स्वरहरू: १,४४,००० को छाप लगाइने कार्यको प्रस्तावना

Jeff Pippenger

2024-03-14

१७७६, १७८९ र १७९८ को इतिहासले एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाइने इतिहासलाई चित्रित गर्दछ। ती प्रत्येक मितिमा पृथ्वीको पशुले बोलेको थियो। पृथ्वीको पशुले तीन पटक बोलेको कुराद्वारा रूपाङ्कित ती तीन मार्गचिह्नहरू ११ सेप्टेम्बर २००१, जुलाई २०२३, र छिट्टै आउने आइतबारको व्यवस्थामा ख्रीष्टका तीन स्वरहरूसँग समानान्तर रूपमा चल्यन्।

म प्रभुको दिनमा आत्मामा थिएँ, र मेरो पछाडि तुरहीको जस्तो एक महान् स्वर सुनेँ। प्रकाश १:१०।

तीनवटै ती उच्च स्वरयुक्त चिन्हहरूले तेस्रो हायको क्रमशः चर्कदै जाने “ध्वनि” लाई पहिचान गराउँछन्, जुन सातौँ चेतावनी तुरही पनि हो; र तुरही भनेको एक आवाज हो।

जोरले पुकार, केही पनि नरोक; आफ्नो स्वर तुरहीझैँ उच्च पार, र मेरा जनहरूलाई तिनीहरूको अपराध, र याकूबको घरानालाई तिनीहरूका पापहरू देखाइदेऊ। यशैया ५८:१।

सेप्टेम्बर ११, २००१ मा प्रोटेस्टेन्ट सिडलाई दिइएको स्वर पहरेदारहरूको स्वर थियो, जसले लाओडिसियाई एडभेन्टवालाई यर्मियाका प्राचीन मार्गहरूमा फर्कन बोलाइरहेको थियो, तर उपहास गर्नेहरूको सभाले त्यसमा हिँड्न इन्कार गर्‍यो।

यसरी परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “बाटाहरूमा उभिनु, र हेर, अनि प्राचीन मार्गहरूको विषयमा सोध, जहाँ असल बाटो छ; त्यहीमा हिँड, र तिमीहरूले आफ्ना प्राणहरूका निम्ति विश्राम पाउनेछौ।” तर तिनीहरूले भने, “हामी त्यसमा हिँड्नेछैनौं।” फेरि मैले तिमीहरूमाथि पहरेदारहरू खडा गरेँ, यसो भन्दै, “नरसिङ्गाको आवाज सुन।” तर तिनीहरूले भने, “हामी सुन्नेछैनौं।” यर्मिया ६:१६, १७।

जुलाई, २०२३ को आवाज Future for America को सेवकाइको पुनरुत्थान थियो, जुन जुलाई १८, २०२० को पहिलो निराशादेखि मौन रहँदै आएको थियो। जसरी यूहन्नाको घोषणाले चाँडै आउनुहुने मसीहलाई जनायो, र जसरी जस्टिनियनको घोषणाले चाँडै आउन लागेको ख्रीष्टविरोधीलाई जनायो, त्यसरी नै Future for America ले यो पहिचान गर्‍यो कि चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्था र त्यस waymark मा सातौँ तुरहीको ध्वनिसँगै अमेरिकाको भविष्य सधैंका लागि परिवर्तन हुन लागेको थियो। उजाडस्थानमा पुकार्ने एक जनाको आवाज नै जुलाई, २०२३ को आवाज थियो।

प्रकाशको पुस्तक अध्याय अठारको दोस्रो स्वर, चाँडै आउने आइतबारको व्यवस्थाको समयमा सुनाइन्छ, जब पृथ्वीको पशुद्वारा अजिङ्गरको बोलाइ हुन्छ। त्यही बिन्दुमा “गधा” तेस्रो पटक प्रहार गरिन्छ, र त्यसपछि “गधा” बोल्नेछ। सेप्टेम्बर ११, २००१ को केही समयपछि, अक्टोबर ७, २०२३ पछि, र त्यसपछि चाँडै आउने आइतबारको व्यवस्थामा, जहाँ यसले बोल्छ, “गधा” प्रहार गरियो। बिलामको साक्ष्यमा त्यसलाई एउटा स्वर्गदूतद्वारा बाटोबाट मोडियो, र त्यो स्वर्गदूतले इस्लामका चार बतासहरूलाई थामिराख्न आज्ञा पाएका चार स्वर्गदूतहरूको प्रतिनिधित्व गर्दछ; तर आइतबारको व्यवस्थामा इस्लामको गधा सातौँ तुरहीको ध्वनिसहित बोल्छ, जुन तेस्रो हाय पनि हो।

त्यहीँ इस्लामको दर्शन, जो जुलाई १८, २०२० देखि ढिलाइ गर्दै आएको छ, बोल्दछ, किनकि त्यसपछि त्यसले अब ढिलाइ गर्नेछैन। एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाइने अवधिमा धेरै स्वरहरू छन्, र त्यो अवधि परमेश्वरको कार्यकारी न्यायभन्दा अघि आउँछ, जो चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थासँग आरम्भ हुन्छ। परमेश्वरको कार्यकारी न्याय सात स्वर्गदूतहरूद्वारा, सात कटोराहरू सहित, प्रतिनिधित्व गरिएको छ। त्यो अवधि पवित्र आत्माको

खन्याइबाट आरम्भ हुन्छ, र यसले पेन्टेकोस्टको पुनरावृत्तिलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जब पवित्र आत्मा खन्याइयो र आगोका जिब्राहरूले त्यस घटनाको साक्षी दिए। त्यस समयको त्यस बिन्दुमा हुने खन्याइ अब नापअनुसार हुँदैन, किनकि त्यसबेला पवित्र आत्मा बिना नाप खन्याइन्छ।

“तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशको घोषणामा एकताबद्ध हुने स्वर्गदूतले आफ्ना महिमाद्वारा सारा पृथ्वीलाई प्रकाशमान तुल्याउनुपर्नेछ। यहाँ विश्वव्यापी विस्तार र असामान्य सामर्थ्य भएको एक कार्यको भविष्यवाणी गरिएको छ। 1840-44 को आगमन आन्दोलन परमेश्वरको शक्तिको एक गौरवमय प्रकटीकरण थियो; पहिलो स्वर्गदूतको सन्देश संसारका प्रत्येक मिशनरी केन्द्रमा पुर्‍याइएको थियो, र केही देशहरूमा सोह्रौँ शताब्दीको सुधार आन्दोलनदेखि यता कुनै पनि देशमा देखिएको भन्दा ठूलो धार्मिक चासो देखा परेको थियो; तर यी सबैलाई तेस्रो स्वर्गदूतको अन्तिम चेतावनीअन्तर्गत हुने शक्तिशाली आन्दोलनले पार गर्नेछ।”

“यो कार्य पेन्टेकोस्टको दिनको कार्यसँग समान हुनेछ। जसरी सुसमाचारको आरम्भमा पवित्र आत्माको खन्याइमा ‘अगाडिको वर्षा’ बहुमूल्य बीउ अंकुराउन दिनका निम्ति दिइयो, त्यसरी नै यसको अन्त्यमा कटनी पकाउनका लागि ‘पछाडिको वर्षा’ दिइनेछ।” The Great Controversy, 611.

सेप्टेम्बर ११, २००१ मा एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाउने कार्य प्रारम्भ भयो, र पवित्र आत्मा परिमाणअनुसार उण्डेलियो। यस उण्डेलाइको परिमाण निर्धारण पेन्टेकोस्टको इतिहासमा प्रतिरूपित गरिएको थियो, जसको आरम्भ ख्रीष्टको पुनरुत्थानबाट भयो, जहाँ एक स्वर्गदूतले बोलेर भन्यो, “परमेश्वरका पुत्र, बाहिर आउनुहोस्, पिता तपाईंलाई बोलाउनुहुन्छ,” ठीक जसरी येशूले “लाजरस, बाहिर आऊ” भन्ने शब्दद्वारा लाजरसलाई चिहानबाट बोलाउनुभएको थियो। २०२३ मा, ख्रीष्टले दुई साक्षीहरूको मृत, सुक्खा हड्डीहरूलाई “बाहिर आऊ” भनेर बोलाउनुभयो।

ख्रीष्टको पुनरुत्थानपछि उहाँ पहिले आफ्ना पिताकहाँ उक्लनुभयो, र त्यसपछि उहाँ ११ सेप्टेम्बर, २००१ मा गर्नुभएझैं ओर्लनुभयो। त्यसपछि उहाँले मरियमसँग भेट गर्नुभएको, एम्माउस जाने बाटोमा भेटी शिक्षा दिनुभएका चेलाहरू, र त्यसपश्चात् बाँकी चेलाहरूसमक्ष प्रकट हुनुभएका घटनाहरूले संकेत गरेझैं आफ्ना चेलाहरूलाई क्रमशः प्रकाश दिनुभयो। आफ्नो अन्तिम स्वर्गारोहणअघि उहाँले चालीस दिनसम्म चेलाहरूलाई शिक्षा दिनुभयो; त्यसपछि थप दस दिनपछि, तिनीहरू सबै एउटै मनका भई एउटै स्थानमा थिए, र पवित्र आत्मा अपरिमित रूपमा खन्याइयो।

“जब येशूले आफ्ना चेलाहरूसँग भेट गर्नुभयो, उहाँले तिनीहरूलाई आफ्नो मृत्यु हुनुअघि तिनीहरूलाई भन्नुभएका ती वचनहरू सम्झाउनुभयो, कि मोशाको व्यवस्थामा, अगमवक्ताहरूका लेखहरूमा, र उहाँसम्बन्धी भजनसंग्रहमा लेखिएका सबै कुराहरू पूरा हुनु आवश्यक थियो। ‘तब उहाँले तिनीहरूको समझ खोलीदिनुभयो, ताकि तिनीहरूले पवित्रशास्त्र बुझ्नु, र तिनीहरूलाई भन्नुभयो, यसरी लेखिएको छ, र ख्रीष्टले कष्ट भोग्नु, अनि तेस्रो दिनमा मृतकहरूबाट पुनर्जीवित हुनु आवश्यक थियो: र उहाँकै नाउँमा पश्चात्ताप र पापहरूको क्षमाको प्रचार सबै जातिहरूका बीचमा, यरूशलेमदेखि आरम्भ गरेर, गरिनु पर्ने थियो। अनि तिमीहरू यी कुराहरूका साक्षी हो।” The Desire of Ages, 804.

सन् २०२३ को जुलाईमा, येशूको आवाजले दुई मृत साक्षीहरूलाई ब्यूँझायो र मोशाको व्यवस्थामा (“सात पल्ट”), अगमवक्ताहरूमा (नबूकदनेसरका पशुहरूको प्रतिमा), तथा भजनसंग्रहमा (मोशा र थुमाको अनुभव) लेखिएका सबै कुराहरूका विषयमा उहाँका चेलाहरूको समझ खोल्न थाल्यो। उहाँको शिक्षणकार्य उहाँको पुनरुत्थानबाट आरम्भ भयो, र त्यसपछिका चालीस दिनमा यो अझ तीव्र हुँदै गयो। यसको आरम्भ उहाँले भोजन गर्न माग गर्नुभएको प्रसंगबाट भयो।

अनि आनन्दका कारणले तिनीहरूले अझै विश्वास गर्न नसकी अचम्म मानिरहेकै बेला उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “के यहाँ तिमीहरूसित केही खाने कुरा छ?” तब तिनीहरूले उहाँलाई भुटेको माछाको एक टुक्रा, र महको चाकाको एक भाग दिए। अनि उहाँले त्यो लिनुभयो, र तिनीहरूकै सामुन्ने खानुभयो। अनि उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “यी नै ती वचनहरू हुन्, जो मैले तिमीहरूसित हुँदा तिमीहरूलाई भनेको थिएँ, कि

मोशाको व्यवस्थामा, अगमवक्ताहरूमा, र भजनसंग्रहमा मेरा विषयमा लेखिएका सबै कुरा पूरा हुनैपर्छ।” लूका २४:४१-४४।

प्रार्थना त्यस निरन्तर इतिहासमा एक प्रमुख मार्गचिह्न थियो, र ख्रीष्टको पुनरुत्थानदेखि लिएर उहाँ चालीस दिनपछि स्वर्गारोहण गर्नुभएसम्मको इतिहासले पेन्टेकोष्टसम्मका दस दिन छोड्यो (दस भनेको परीक्षा हो), जब पवित्र आत्मा नापबिनै खन्याइने थियो। उहाँको पुनरुत्थान, स्वर्गारोहण, अनि त्यसपश्चात् उहाँको पुनः अवतरणले सेप्टेम्बर ११, २००१ को प्रतिनिधित्व गर्दछ। जुलाई, २०२३ ले ती चालीस दिनको अन्त्यलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, र जुलाई, २०२३ पछि आउने दस दिनले शीघ्र आउन लागेको आइतबार व्यवस्थातर्फ डोर्‍याउँछ। ती अन्तिम दस दिनको अवधिमा, एकता र प्रार्थना नै मार्गचिह्न हुन्। एकता इजकिएलको सैंतीसौं अध्यायमा भएको पहिलो अगमवाणीमा प्रतिनिधित्व गरिएको थियो, जसले हाडहरू, नसाहरू र मासुलाई एकसाथ ल्यायो। इजकिएलको दोस्रो अगमवाणी चार वायूहरूको सास थियो, र सास प्रार्थनाको एक प्रतीक हो। ती अन्तिम दस दिनमा एक लाख चवालीस हजारजनामाथि छाप लगाइन्छ, जसको पूर्वछाया लाजरसद्वारा दिइएको छ।

“बेथानी जान उहाँले ढिलाइ गर्नुभएको कारण यही थियो। यो शिरोमणि चमत्कार, अर्थात् लाजरसलाई जीवित पारिने घटना, उहाँको कार्य र उहाँको देवत्वसम्बन्धी दाबीमाथि परमेश्वरको मोहर लगाउनका लागि थियो।” द डिजायर अफ एजेस, 529.

यस मुकुटधारी चमत्कारको समयमा केवल बुद्धिमती कुँवारीहरू मात्र छापबन्द गरिएका हुँदैनन्, तर मूर्ख कुँवारीहरू पनि यस विषयको गलत पक्षमा छापबन्द गरिएका हुन्छन्।

“ख्रीष्टको शिरोमणि चमत्कार—लाजरसलाई मृत्युमध्येबाट जीवित पार्नु—ले येशू र उहाँका अद्भुत कार्यहरूद्वारा संसारलाई छुटकारा दिलाउन पूजाहारीहरूको सङ्कल्पलाई पक्का गरिदिएको थियो; किनकि ती कार्यहरूले मानिसहरूमा रहेको तिनीहरूको प्रभावलाई तीव्र रूपमा नष्ट गरिरहेका थिए।” प्रेरितहरूका काम, 67.

एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाइने कार्यको इतिहासदेखि लिएर चाँडै आउने आइतबारको व्यवस्थासम्मका अनेक स्वरहरू “पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति” हुन्—परमेश्वरको भविष्यवाणीमय वचनका स्वरहरू—र ती स्वरहरू त्यही अवधिमा गुन्जन्छन् जहाँ “हरेक दर्शनको प्रभाव” पूरा हुन्छ। तिनीहरू सातौँ मुहर खोल्दा गुन्जन्छन्।

अनि जब उहाँले सातौँ मोहर खोल्नुभयो, तब करिब आधा घण्टासम्म स्वर्गमा निस्तब्धता भयो। अनि मैले परमेश्वरको सामु उभिएका ती सात स्वर्गदूतहरूलाई देखेँ; र तिनीहरूलाई सात तुरहीहरू दिइयो। अनि अर्को एक स्वर्गदूत आएर वेदीको नजिक उभिए, तिनीसित सुनको धूपदान थियो; अनि तिनलाई धेरै धूप दिइयो, ताकि उहाँले सिंहासनको सामु रहेको सुनको वेदीमाथि सबै पवित्र जनहरूको प्रार्थनाहरूसँगै त्यो चढाऊन्। अनि धूपको धुवाँ, जो पवित्र जनहरूको प्रार्थनाहरूसँगै थियो, स्वर्गदूतको हातबाट परमेश्वरको सामु उक्लेर गयो। अनि स्वर्गदूतले धूपदान लिए, र त्यसलाई वेदीको आगोले भरिदिए, अनि पृथ्वीमा फ्याँकिदिए; तब आवाजहरू, गर्जनहरू, बिजुलीहरू, र एउटा भुइँचालो भयो। प्रकाश ४:१-५।

सातौँ मुहर खोल्दा मौनता उत्पन्न भयो, किनकि त्यो अवधि व्यवस्थाको परिवर्तनलाई जनाउँछ, र कुनै पवित्र व्यवस्थामा परिवर्तन हुँदा स्वर्गमा सधैं मौनता हुन्छ, जसको साक्षी क्रूस हो, जब स्वर्गदूतहरूले आफ्नो संगीत र स्तुति रोके। स्वर्गको मौनता प्रायश्चित्तको दिनका आवश्यकताहरूले पनि प्रमाणित गर्दछ, र २२ अक्टोबर, १८४४ मा, हबकूक २, पद २० ले सम्पूर्ण पृथ्वीलाई मौन रहन आज्ञा गर्‍यो।

“मानिसले क्षमा पाओस् र जीवित रहोस् भनी आफ्नो पुत्रलाई मृत्युमुखमा सुम्पनुमा परमेश्वरको महान् प्रेम र उहाँको आत्मविनय मलाई देखाइयो। मलाई आदम र हव्वा देखाइयो, जसले अदनको बगैँचाको सुन्दरता र मनोहरता अवलोकन गर्ने विशेषाधिकार पाएका थिए, र बगैँचामा भएका सबै रूखहरूबाट खान अनुमति पाएका थिए, केवल एउटाबाट बाहेक। तर सर्पले हव्वालाई प्रलोभनमा पार्‍यो, र उनले आफ्ना पतिलाई प्रलोभनमा पारिन्, अनि उनीहरू दुवैले निषेध गरिएको रूखबाट खाए। उनीहरूले परमेश्वरको आज्ञा उल्लङ्घन गरे, र पापी

बने। यो समाचार स्वर्गभरि फैलियो, र प्रत्येक वीणा मौन भयो। स्वर्गदूतहरू शोकाकुल भए, र डराए कि कतै आदम र हव्वाले फेरि हात बढाई जीवनको रूखबाट खाई अमर पापी नबनून्। तर परमेश्वरले भन्नुभयो कि उहाँले ती अपराधीहरूलाई बगैँचाबाट निकालिदिनुहुनेछ, र करूबहरूद्वारा तथा ज्वलन्त तरवारद्वारा जीवनको रूखतर्फ जाने बाटोको रक्षा गर्नुहुनेछ, ताकि मानिस त्यसको नजिक पुग्न नसकोस् र त्यसको अमरताको स्थायित्व दिने फल नखाओस्।” Early Writings, 125.

जब मानिसहरू पापी बने, तब स्वर्ग मौन भयो; र जब पापीहरूको उद्धार गर्न ख्रीष्टको रगत बगाइयो, तब पनि स्वर्ग मौन भयो; अनि जब आफ्ना जनहरूबाट पाप हटाउने कार्यमा ख्रीष्टको न्यायको काम आरम्भ भयो, तब पनि स्वर्ग मौन भयो।

“स्वर्गस्थ पवित्रस्थानमा मानिसको पक्षमा ख्रीष्टको मध्यस्थता, उद्धारको योजनाका लागि त्यत्तिकै अत्यावश्यक छ जत्तिकै उहाँको कूसमाथिको मृत्यु थियो। आफ्नो मृत्यु द्वारा उहाँले त्यो कार्य आरम्भ गर्नुभयो, जुन आफ्नो पुनरुत्थानपछि उहाँ स्वर्गमा पूर्ण गर्नका लागि आरोहण गर्नुभयो।” The Great Controversy, 489.

न्यायको कार्य 1844 मा तेस्रो स्वर्गदूतको आगमनसँगै आरम्भ भयो, तर परमेश्वरका जनहरूले दिव्यतासँग अनन्तकालसम्म एक हुनुभन्दा उजाडस्थानमै मर्न रोजे। तेस्रो स्वर्गदूत 11 सेप्टेम्बर, 2001 मा फेरि आइपुग्यो, र फेरि एकपटक स्वर्गमा मौनता छायो। त्यसपछि यहूदाको कुलको सिंहले, स्वर्गदूतहरूले अन्तिम पुस्ताको इतिहासमा तेस्रो स्वर्गदूतको आगमनलाई हेरिरहेका बेला, सातौँ मोहोर हटाउन आरम्भ गर्नुभयो।

सात न्यायस्वर्गदूतहरू त्यहाँ आफ्ना विनाशका कार्यहरू आरम्भ गर्न तयार भएर उभिएका थिए, तर त्यसबेला एक लाख चवालीस हजारलाई छाप लगाउँदै गर्दा तिनीहरूलाई “रोक, रोक, रोक, रोक” भनियो। विश्वासयोग्यहरूका द्विगुणित प्रार्थनाहरू स्वर्गतर्फ पठाइए, जसको प्रतिरूप पेन्टेकोस्टभन्दा अधिका दस दिनहरू थिए, जो चालीस दिनपछि (उजाडस्थानको प्रतीक) आरम्भ भएका थिए, र प्रकाशको पुस्तक अध्याय एघारका साढे तीन दिनहरू (उजाडस्थानको प्रतीक) लाई प्रतिनिधित्व गर्थे। त्यसपछि उजाडस्थानबाट आएको आवाजद्वारा ती दुई साक्षीहरूलाई निर्देशन दिइयो कि तिनीहरूले दानियलका दुई प्रार्थनाहरू पूरा गर्नुपर्छ। दानियल दुईको त्यो प्रार्थना, जहाँ दानियल र तीन जना योग्य पुरुषहरूले जनावरहरूको मूर्तिसम्बन्धी नबूकदनेसरको गुप्त स्वप्नलाई बुझ्न ज्योतिको लागि प्रार्थना गरे, र अध्याय नौमा दानियलको त्यो प्रार्थना, जहाँ दानियलले एकलै प्रार्थना गरे, लेवीव्यवस्था छब्बीसको प्रार्थनाको आवश्यकताहरू पूरा गर्दै।

दानिएल २ को सामूहिक प्रार्थना भविष्यसूचक इतिहासको बाह्य रेखाभिन्न लुकेको एक गुप्त रहस्यसम्बन्धी ज्योतिका लागि थियो। दानिएल ९ को निजी व्यक्तिगत प्रार्थना एक आन्तरिक आवश्यकतासम्बन्धी कृपाका लागि थियो। पछिल्लो वर्षाको आगो २००१ मा खस्न थाल्दा, रेखामाथि रेखाको पद्धति बुझ्नेहरूले सुन्न सक्ने धेरै स्वरहरू थिए। वेदीबाट पृथ्वीमा फालिँदै गरेको आगो त्यही सन्देश थियो, जसले बुद्धिमान् र मूर्खबीचको अन्तिम विभाजन उत्पन्न गर्‍यो, र ती दस प्रतीकात्मक दिनहरूमा त्यो सन्देश निरन्तर विकसित हुँदै जाँदा, सन्देश झन्-झन् स्पष्ट हुँदै गयो।

सन्देश तेस्रो विपत्तिको उग्र हुँदै गएको सङ्कट थियो, जुन इजकिएल अध्याय सैंतीसमा ती दुई भविष्यवाणीहरू थिए, जसले पहिले ती दुई साक्षीहरूलाई एकसाथ ल्यायो, र त्यसपछि तिनीहरूलाई एक शक्तिशाली सेनाको रूपमा खडा गरायो। त्यसपश्चात् अध्याय सैंतीसमा, तिनीहरू एक लाठीमा जोडिन्छन्, र एक लाठीको रूपमा यसरी एकसाथ जोडिनुद्वारा प्रतिनिर्दिष्ट एकताले दिव्यता र मानवताको संयोजनलाई जनाउँछ, जुन एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाइने कार्यका अन्तिम गतिहरूमा सम्पन्न हुन्छ।

जुलाई २०२३ मा प्रार्थनाहरू उक्लन थाले, र ती दानिएल अध्याय ९ र अध्याय २ का प्रार्थनाहरू थिए। त्यसपछि स्वरहरू सुनिए, अनि गर्जनहरू पनि, र त्यसपछि बिजुलीहरू देखिए। प्राकृतिक संसारमा र अगमवाणीमा दुवैमा, बिजुली र गर्जन वर्षासँगसँगै हुन्छन्। वर्षा सेप्टेम्बर ११, २००१ मा सुरु भयो। बिजुली र गर्जनको पहिलो सन्दर्भले यसलाई ईश्वरीय भय उत्पन्न गर्न अभिप्रेरित गरिएको सन्देशको रूपमा चिनाउँछ।

तेस्रो दिन बिहान यस्तो भयो कि पहाडमाथि गर्जनहरू र बिजुलीहरू भए, र एक घना बादल छायो, अनि तुरहीको स्वर अत्यन्तै प्रचण्ड थियो; यसरी छाउनीमा भएका सबै मानिसहरू थरथर काँपे। प्रस्थान 19:16।

बिजुलीका चमकहरू र गर्जनहरू तुरहीको “आवाज” सहित आएका थिए। तिनीहरूसँग वर्षा पनि संलग्न हुन्छ, र तिनीहरूले परमेश्वरका जनतालाई मार्गदर्शन गर्नका लागि भविष्यसूचक पदचापहरूको प्रतिनिधित्व गर्छन्।

बादलहरूले पानी खन्याए; आकाशहरूले ध्वनि निकाले; तपाईंका बाणहरू पनि चारैतिर गए। तपाईंको गर्जनको स्वर आकाशमण्डलमा थियो; बिजुलीहरूले संसारलाई प्रकाशमान पारे; पृथ्वी काँप्यो र थरथरायो। तपाईंको मार्ग समुद्रमा छ, र तपाईंको बाटो विशाल जलराशिमा छ, र तपाईंका पाउका छापहरू ज्ञात हुँदैनन्। तपाईंले मोशा र हारूनको हातद्वारा आफ्ना जनलाई बगालझैँ अगुवाइ गर्नुभयो। भजनसंग्रह 77:17-20।

बिजुलीका चमकहरू र गर्जनहरू परमेश्वरको स्वर हुन्, जुन वर्षाको समयमा प्रकट हुन्छ, र त्यही समयावधिमा उहाँले आफ्नो भण्डारबाट आफ्ना बतासहरू निकाल्नुहुन्छ (इस्लाम पूर्वी बतास हो)।

जब उहाँले आफ्नो स्वर उच्चारण गर्नुहुन्छ, तब आकाशहरूमा जलको प्रशस्तता हुन्छ, र उहाँले पृथ्वीका छेउछाउहरूबाट वाष्पहरूलाई माथि उकास्नुहुन्छ; उहाँ वर्षासँग बिजुली उत्पन्न गर्नुहुन्छ, र आफ्ना भण्डारहरूबाट वायु बाहिर निकाल्नुहुन्छ। यर्मिया 10:13।

जब परमेश्वरले सिंहझैँ गर्जेर आफ्नो स्वर उच्चारण गर्नुभयो, तब प्रत्युत्तरमा सात गर्जनहरूले आफ्ना स्वरहरू उच्चारण गरे; र ती सात गर्जनहरूले मिलेरै इटान्दोलनको इतिहासभरि परमेश्वरका पदचापहरूलाई, साथै तेस्रो स्वर्गदूतको आन्दोलनमा पनि, प्रतिनिधित्व गर्छन्, जुन उहाँले आफ्नो भण्डारबाट पूर्वीय बतास निकालेर ल्याउनुभएको बेला, सेप्टेम्बर ११, २००१ मा, फेरि आइपुग्यो।

उहाँले पृथ्वीका छेउछाउबाट वाष्पलाई माथि उकास्नुहुन्छ; उहाँले वर्षाका लागि बिजुली बनाउनुहुन्छ; उहाँले आफ्ना भण्डारहरूबाट बतास निकाल्नुहुन्छ। उहाँले मिश्रदेशका जेठाजातलाई, मानिस र पशु दुवैका, प्रहार गर्नुभयो। भजनसंग्रह 135:7, 8.

उहाँले आफ्ना भण्डारहरूबाट हावा निकाल्नुभयो, जब मिश्रदेशका जेठाजेठा मारिए, र निस्तार चाडले क्रूसको पूर्वछाया दियो, जसले फेरि 1844 मा तेस्रो स्वर्गदूतको आगमनको पूर्वछाया दियो, जसले फेरि 2001 सेप्टेम्बर 11 मा पूर्वीय पवनको दिनमा तेस्रो स्वर्गदूतको पुनरागमनको पूर्वछाया दियो।

सात मोहरले मोहर लगाइएको पुस्तकबाट जब ती मोहरहरू हटाइन्छन्, त्यसले सत्यको क्रमिक विकासलाई जनाउँछ। सातौँ मोहर हटाइनुले एक लाख चवालीस हजार जनाको मोहर लगाउने समयलाई जनाउँछ। सात मोहरले मोहर लगाइएको पुस्तकको पहिलोपटक उल्लेख गरिँदा त्यहाँ बिजुलीका चमकहरू, गर्जनहरू र स्वरहरू छन्, तर भूकम्प छैन।

सिंहासनबाट बिजुलीका चमकहरू, गर्जनहरू, र स्वरहरू निस्किरहेका थिए; र सिंहासनको सामुन्ने आगोका सात दीपहरू जलिरहेका थिए, जो परमेश्वरका सात आत्माहरू हुन्। प्रकाश 4:5।

स्वरहरू, बिजुलीका चमकहरू, र गर्जनहरूको पहिलो उल्लेखमा वर्षालाई पवित्र आत्माद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, जो आगोका सात बत्तीहरू हुन्, तर त्यहाँ कुनै भूकम्प छैन। सातौँ मुहर हटाउँदा नै चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थासम्बन्धी भूकम्प पहिचान गरिन्छ। प्रकाशको पुस्तकको अध्याय चारले यहूदाको गोत्रका सिंहद्वारा सम्पन्न सत्यको मुहर खोलिने कार्यको प्रारम्भलाई पहिचान गर्दछ, र जब मोहर लगाउने समय पहिचान गरिन्छ, तब त्यसले त्यस अवधिको प्रारम्भ र अन्त्य दुवैलाई पहिचान गर्दछ।

वर्तमान अवधिको आरम्भ त्यतिबेला भयो जब स्वर्गदूत सेप्टेम्बर ११, २००१ मा आफ्नो महिमाद्वारा पृथ्वीलाई प्रकाशमय तुल्याउन अवतरित भयो; त्यसपछि यशैया ६ मा हामीलाई सूचित गरिन्छ कि “स्वरहरू, बिजुलीहरू, गर्जनहरू, बतास र वर्षा” द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको सन्देश, जो आइतबारको व्यवस्थामा समाप्त हुन्छ, त्यस्ता

मानिसहरूलाई घोषणा गरिनुपर्नेछ जसले देख्छन्, तर बिजुलीहरूको अर्थ बुझ्न असमर्थ हुनेछन्, र यद्यपि तिनीहरूले सुन्छन्, तिनीहरू महान् भूकम्पद्वारा आक्रान्त नहुँदासम्म स्वरहरू र गर्जनहरू बुझ्न असमर्थ हुनेछन्। एक लाख चौवालीस हजारको छाप लगाइने अवधि नै त्यो अवधि हो जहाँ प्रत्येक दर्शनको प्रभाव पूरा हुन्छ।

त्यो इतिहासले उपासकहरूको दुई वर्ग उत्पन्न गर्छ र प्रकट पनि गर्छ। एक वर्गले वर्षालाई चिन्छन्, र यसकारण त्यसलाई ग्रहण गर्छन्, किनकि तिनीहरूले बिजुली देख्न सक्छन्, र स्वरहरू, गर्जन र बतास सुन्न सक्छन्। छाप लगाउने अवधिको अन्त्यमा, चाँडै आउन लागेको आइतवारको व्यवस्थाको महान् भूकम्पले परमेश्वरका कार्यकारी न्यायहरूलाई प्रवेश गराउँछ।

अनि स्वर्गमा परमेश्वरको मन्दिर खोलियो, र उहाँको मन्दिरमा उहाँको करारको सन्दूक देखियो; अनि बिजुलीहरू, स्वरहरू, गर्जनहरू, एउटा भूकम्प, र ठूलो असिना परे। प्रकाश 11:19।

महाभूकम्पको समयमा “बिजुलीहरू, स्वरहरू, र गर्जनहरू” भित्र “असिना” पनि समावेश हुन्छ। “असिना” ले ती न्यायहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छ, जसलाई खन्याउन आरम्भ गर्न ती सात स्वर्गदूतहरू तयारी गर्दै थिए, सील लगाइने समयको आरम्भमा, जब सातौँ छाप खोलिएँ थियो; ठीक त्यसरी नै जसरी तिनीहरू त्यस स्वर्गदूतले यरूशलेमभरि गएर देशमा (बाह्य) र मण्डलीमा (आन्तरिक) गरिएका घृणित कर्महरूका कारण सुस्केरा हाल्ने र रुदन गर्नेहरूका निधारमा चिन्ह लगाउने प्रतीक्षामा थिए।

“असिना” ले परमेश्वरका विनाशकारी न्यायहरूको समयलाई सूचित गर्दछ, जुन परमेश्वरका अर्को बगालका निम्ति कृपाको समय हो; त्यही बेला तिनीहरूलाई बाबेलबाट बाहिर बोलाईदै हुन्छ, र जब त्यस महान् भीडको अन्तिम जन पनि परमेश्वरको बगालमा सम्मिलित भइसकेको हुन्छ, तब मानवीय अनुग्रह-अवधि पूर्णतः समाप्त हुन्छ।

सातौँ स्वर्गदूतले आफ्नो कटोरा आकाशमा खन्यायो; तब स्वर्गको मन्दिरबाट, सिंहासनबाट, एउटा ठूलो स्वर निस्केर यसो भन्यो, “यो पूरा भयो।” अनि स्वरहरू, गर्जनहरू, र बिजुलीका चमकहरू भए; र एउटा ठूलो भूकम्प आयो, यस्तो भूकम्प मानिसहरू पृथ्वीमा भएदेखि कहिल्यै आएको थिएन—यति प्रबल र यति महान्। अनि त्यो महान् शहर तीन भागमा विभाजित भयो, र जातिहरूका शहरहरू ढले; अनि महान् बाबेल परमेश्वरको सामु स्मरणमा आयो, ताकि उहाँले आफ्नो क्रोधको प्रचण्डताको दाखमद्यको कचौरा त्यसलाई दिनुहोस्। प्रकाश 16:17-19।

प्रिय पाठक: के तपाईं ती स्वरहरू र गर्जनहरू सुन्न सक्नुहुन्छ? के तपाईं बिजुलीका चमकहरू देख्न सक्नुहुन्छ? के तपाईं हावा महसुस गर्न सक्नुहुन्छ? चाँडै नै तपाईं तेलको लागि बिन्ती गरिरहेका मूर्ख कुँवारीहरूको स्वर सुन्नुहुनेछ।

हामी यस अध्ययनलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

हामीले शान्तिको खोजी गर्छौं, तर कुनै असल कुरा आएन; र स्वास्थ्यलाभको समयको प्रतीक्षा गर्छौं, र हेर, विपत्ति! उसका घोडाहरूको फुइँफुइँ डानबाट सुनियो; उसका शक्तिशालीहरूको हिनहिनाहटको आवाजले सारा देश थर्कियो; किनकि तिनीहरू आएका छन्, र देशलाई, र त्यसमा भएका सबै कुरालाई, सहरलाई, र त्यसमा बस्नेहरूलाई निलिसकेका छन्। किनकि, हेर, म तिमीहरूका बीचमा सर्पहरू, ककाट्रिसहरू पठाउनेछु, जसलाई मन्त्रले वशमा पार्न सकिनेछैन, र तिनीहरूले तिमीहरूलाई टोक्नेछन्, परमप्रभु भन्नुहुन्छ। जब म शोकको विरुद्ध आफूलाई सान्त्वना दिन चाहन्छु, मेरो हृदय मभित्र क्षीण भयो। हेर, टाढा देशमा बस्नेहरूका कारण मेरा जनताकी छोरीको पुकारको आवाज: के परमप्रभु सियोनमा हुनुहुन्न? के उनका राजा तिनीकहाँ हुनुहुन्न? किन तिनीहरूले आफ्ना कुँदिएका मूर्तिहरू र परका व्यर्थताहरूद्वारा मलाई क्रोधित पारे? कटनी बितिसक्यो, गर्मी समाप्त भयो, र हामी उद्धार पाएका छैनौं। मेरा जनताकी छोरीको घाउका कारण म घाइते छु; म कालो भएको छु; स्तब्धताले मलाई समातेको छ। के गिलादमा कुनै बल्म छैन? के त्यहाँ कुनै वैद्य छैन? तब किन मेरा जनताकी छोरीको स्वास्थ्यलाभ भएको छैन? यर्मिया ८:१५-२२।